

Niklas Big Green Year

300 ÅRSEKOKRYSS MED CYKEL

Alla som gett sig på ett Big Year vet det: 300 arter inom ett år är inte en lätt match. Niklas Holmström grejade det 2025 – på cykel. För Roadrunners Gustav Asplund berättar han om det vindlande äventyret som fått honom att återfå sin tro på människan.

Text: Gustav Asplund Foto: Niklas Holmström (om inte annat anges)

”Getterön i början av januari och ett par dagar innan en mycket pannbensprövande hemfärd. Målarterna berglärka och vattenpip var hur som helst i hamn.”

I och med Albäcksskogens sumpcettia kliver Niklas över 200 arter den 21 april. Foto: Tommy Holmgren

Niklas huvudsakliga färdväg genom Sverige 2025. Alla avstickare och rundor här och där, kors och tvärs, är inte medtagna. Sträckor utan riktningsspilar innebär att färden gått i båda riktningarna.

Karta: Magnus Ullman

Art nummer 254, lappuggla utanför Rättvik den 9 juni.

”En minnesvärd och stekhet dag på Flatruet, näst varmaste dagen på Norrlandstrippen. Fjällabbar, sjungande lappsparvar, smalnäbbad simsnäppa och spelande dubbelbeckasiner. En av årets höjdpunkter.”

”Jag kände mig rätt mätt på jobbet och började närma mig pensionen. Nej vad fan, det är väl bara att köra!”

När jag får tag i Niklas hemma i Torshälla har han precis varit ute på en cykeltur. Efter ett helt år på cykel så kliar det i benen.

– Det var skönt att bara komma ut. Det tuffaste på hela förra året var att komma hem, under årets mörkaste period dessutom. Det blir så abrupt, när man är så van vid att man har allt på cykeln. Käka frukost och sen bara i väg. Just den där enkelheten. Nu blir det nya rutiner när man kommer hem, särskilt som jag inte har ett jobb att gå till.

Vad fick Niklas att ge sig i kast med det nästan otänkbara, ett helt år på cykel genom Sverige i jakt på drömgränsen 300? Fågelintresset fanns där sedan länge i Järfälla Fältbiologer. Rätt tidigt ledde stigen till Landsort och sträckskådning med vapenbrodern Jan Cronlund, ett engagemang som sedan utmynnade i *Sjöfågelboken* och *Sjöfågelguiden*.

– Det har ju varit rätt fanatisk fågelskådning i och utanför Sverige under många herrans år,

lagom har aldrig varit min grej. Gör jag någonting så går jag inför det 100 procent. Det har kostat i relationer och en hel del annat. Men ångrar något, det gör jag inte.

Med tiden utvecklar Niklas ett alkoholberoende och 2009 får han hjälp av sin arbetsgivare, en ett år lång behandling. Sedan dess har han inte tagit ett glas. Men det är också något annat som tar stopp. Första året som nykter firar Niklas med en långresa till Nya Zeeland. Hans livslånga dröm om att få se albatross infrias med råge. Men i samma stund falnar skådarpassionen.

– Efter de här fanatiska åren gick luften ur mig. Jag trodde aldrig att jag skulle göra något annat än att skåda i hela livet. Det var så jäkla vemodigt.

På nyzeeländska Sydön stöter Niklas i stället på några bergsultralöpare. Niklas har alltid sprungit, men nu tar det fart och en passion ersätts av en annan. En ny värld öppnar sig, med tävlingar i England som pågår i tre till

fem dagar, med karta och kompass. Ultralöpningen fortsätter i över ett decennium och Niklas arrangerar till och med egna tävlingar.

Naturen och fåglarna är fortfarande med honom, men inte i form av fågelskådning. Men på senhösten 2021 hör Niklas gamla Järfällapolare av sig. Vill han hänga med till Skåne och Västkusten i januari?

– Jag tänkte: kul! Skönt att göra något annat. Då blev jag alldeles nykär. När jag kom hem tänkte jag: hur ska jag skåda fågel nu?

Niklas hade redan skaffat sig en bra mountainbike och börjar nu hoja runt lokalt, med kikaren runt halsen. Han nosar upp Eskilstuna kommuns magiska gräns, som ligger runt 200 årskryss.

– Det är kul att ha ett syfte med cyklingen. Jag är tacksam för fåglarna, för det är de som är orsaken till att jag ger mig ut och upplever naturen.

Under 2022 kör Niklas ”rätt hardcore” som han säger, när nästbästa kommunårslista

Ovan: ”Annas bageri i Höllviken är en bedräglig plats för en finsmakare som är ute på ett Big Year. Undrar vad som smakar bäst, lyxwienerbröd och latte eller svartvingad glada?” På Annas satt Niklas även när häcksparven upptäcktes och när den larmades ut satt han med en latte i Trelleborg.

T h: ”Att sova i tält och andas frisk luft är underbart men att sova under bar himmel är det ultimata! Öppen planlösning och svindlande stjärnhimmel som tak. Det blev totalt 27 nätter under bar himmel i mars-maj.”

någonsin (205) och det bara på cykel, hela 873 cyklade mil.

Vad är det bästa med cykelskådning?

– Att man skådar hela tiden. Med en bil åker man mellan olika lokaler, det blir mycket transport. Men det är lika mycket att upptäcka naturen. Man matas med intryck, man är med på ett helt annat sätt. Det blir uppenbart när man cyklar genom underbara försommarnätter – nattaktiva fåglar kan ju sitta och spela lite var som helst. Det är väldigt mycket ”här och nu”.

En dag får Niklas frågan från nyvunna

skådarvännen Johan Mellquist: ska du inte köra hela Sverige?

– Kollegor har trillat bort. Min brorsa gick bort för tio år sen och min mamma är gammal. Jag har alltid tyckt att man inte ska skjuta på saker och ting. Jag kände mig rätt mätt på jobbet och började närma mig pensionen. Nej vad fan, det är väl bara att köra!

Strategier

I november 2023 flaggar Niklas för chefen att han kommer jobba ett och ett halvt år till för att dra upp lite ekonomisk buffert. Sedan blir

det Big Year i Sverige – på cykel.

– Ingen har gjort något liknande tidigare. För mig handlade det lika mycket om att cykla runt i och upptäcka Sverige. Fåglarna har ju redan tagit mig till många udda platser. Med cyklingen, då kommer det bli ännu fler! När Niklas som bäst håller på att göra upp en strategi för året så släpps också en bok som ger honom en extra skjuts. Dorian Anderssons bok *Birding Under The Influence* är en tvillinghistoria till Niklas, en självbiografisk skildring om att cykelskåda sig ut ur ett alkoholmissbruk.

”Storpack med 20–25 portioner egengjord specialgröt skickades till vänner runt om i landet för upphämtning under färden.” Inför Norrlands-turen komponerade Niklas 16 rejäla och näringstäta middagar av bland annat torkad kyckling, då det är glest mellan mataffärerna.

"Hur firar man nyfunna vänner från Falkenberg och härligt spel av amerikansk beccasin i Storsjö fiske-camp på smakfullt sätt? Så här, med glass i Storsjö."

"Jungfruturen över Kalmarsund den 3 maj. Cykel och all packning är med i båten förstås. Första skådaren i modern tid som ror över till Öland?!"

– Det var väldigt intressant att läsa Dorians historia, det finns så mycket igenkänning. En skön bekräftelse på att jag fattat rätt beslut. Efter att jag blev nykter upptäckte jag vilken fantastisk kropp man har om man inte dränker den med alkohol som en form av självmedicinering. Vilket fantastiskt verktyg, vilka otroliga saker man är kapabel till!

Så hur lägger man upp en plan för ett Big Year på cykel? Å ena sidan får fåglarna styra upplägget, sedan dras man med. Å andra sidan krävs en strategi eftersom det inte går att flänga runt på samma sätt som med bil.

– Jag började med rätt mycket logistik. Att skicka i väg prylar och gröt och mat och såna saker till vänner som bor strategiskt

"Yttertält och innertält kan ju användas var för sig eller ihop. Att kunna betrakta stjärnhimlen trots mygg och kryp är aldrig fel."

utifrån min färdplan. Man cyklar genom olika årstider och behöver skifta kläder, skor och delar av utrustningen.

Niklas hade tänkt jobba på en bit in i mars, "så jäkla mycket händer inte" i januari och februari, men inleda med en "mjuk rivstart" som han kallar det.

– Jag ville börja nere på Västkusten, med vattenpip och berglärka. Jag vill inte ha kvar dom i slutet av 2025, man kanske är sopslut då.

Så annandag jul sätter sig Niklas på hojen och trampar västerut och på nyårsdagen öppnar han sin satsning på Getterön. Hallandsplocken på sex dagar ger väntad utdelning. Med stormvindar i ryggen, där Niklas måste bromsa för att inte blåsa av vägen, hänger han sedan in tallbitar vid Hjälmarens på vägen hem.

– Man måste satsa på allt. Målet är att få in så mycket som möjligt innan sista juni, att spara är ingen bra strategi om man vill göra ett Big Year.

En sak är hyfsat förutsägbara arter. Under sina cykelturer suffleras Niklas av vännen Johan Mellquist, Niklas har själv inte BA. Hur ska han hantera rariteterna som poppar upp? Den för kryssare bekanta sannolikhetsbedömningen ställs på sin spets för en cykelskådare. Är det värt det? När Niklas väl avslutat mars drar han i väg på en andra, längre etapp, motsols genom södra Sverige. En vecka i Falsterbo, sedan sikta mot Öland.

– Då hade jag hunnit till Trelleborg och

ART
255

"Höjden av lycka? Att ha en lavskrika i min hand!" Så beskriver Niklas sitt möte med en familj lavskrikor vid Fulufjället.

"Sju och en halv mil på tre timmar. Väl framme möter jag en skådare som säger att den inte hörts på en timme"

satt och huttrade på en bensinmack. Då kom larmet om häcksparven i Falsterbo. Vad fan, jag var precis där!

Niklas hojar tillbaka men den hittas inte. Han installerar sig i vindskyddet nära gamla banvallen. Sent samma eftermiddag kommer larm om att den återfunnits. Efter en halvtimmes eftersök hittas den födosökande i en svacka nära parkeringen. Yes!

– Dagen efter kan jag äntligen trampa vidare igen. Via Ystad och sjungande gulhämpling. När jag är i Fyledalen kommer larmet: sumpcettia i Trelleborg. Det där jävla Trelleborg!

Klockan är två på eftermiddagen. Det är

75 kilometer tillbaka till Trelleborg.

– Efter tio minuters kalkylerande kommer jag fram till att det är bara att dra tillbaka. Sju och en halv mil på tre timmar. Väl framme möter jag en skådare som säger att den inte hörts på en timme. Men precis när jag rullar in, då sjunger den! En snubbe från Härnösand ropar: "Det där var ju bra tajmat hörru!"

Över Kalmarsund

Niklas tar sikte på Öland. Där gör eko-reglerna det extra komplicerat, förbjudet som det är att cykla på Ölandsbron. Färja är uteslutet, eftersom allt måste ske med muskelkraft. I stället får Niklas låna en båt av

sin gode vän Göran Ekström som använder båten för att fotografera flygande sjöfåglar i Kalmarsund. Niklas stoppar cykel och packning i båten och sätter sig för att ro de tre och en halv kilometrarna över sundet.

– Det är en pirrig jungfrutur och jag hinner över innan det blåste upp. Båten är flatbottnad och inte en roddbåt i traditionell mening. Den är svår att styra om vinden ligger på från sidan och jag driver lite långt norröver. Resan över går bra ändå. Men sen ska ju allt klaffa när man ska tillbaka.

Ja, för nu kommer nästa dilemma. Är man i en del av landet kan man inte hux flux ta sig till en annan. För att få ihop arterna behöver

”Att inte byta ett slitet ytterdäck innan avfärd straffar sig. Här det första slangbytet, utanför Norberg. Efter ännu en punka inhandlades ett nytt ytterdäck. Trots detta blev det bara fyra punkteringar på hela äventyret.”

”Kvällsvy från vandringen ned till Bruksvalarna efter en topptur till Mittåkläppen som bjöd på ringtrast och dalripa, rökt abborre och fantastisk 380-graders vy.”

Niklas också göra en Norrlandsturné. Men vågar han lämna Öland, ifall rariteter dyker upp där?

– Man vet ju aldrig vad som kan tänkas dyka upp, hur länge ska man stanna? Med cykel går det inte att få det ultimata upplägget. Efter en månads cykelskåning är det dags att lämna ön. Men då stöter Niklas på patrull. Båten han fått låna ligger vanligtvis i Triburga på östra sidan av Öland och behöver köras över. Men nu är båtägaren Göran hemma i Värmland.

– Ett stressmoment, ska jag vänta på honom? Sedan ska vindar och annat passa. Ett jobbigt läge. Jag får fan cykla på bron, på natten!

Niklas sover i vindsyddet i Beijershamn och tar sig till brofästet vid tvåtiden på natten. Han har på sig starka lampor och huva över hjälmen, eftersom det finns kameror på bron.

”Storfalksspan efter en ljuvlig natt på en parkeringsficka på Stekenjokks högplatå med spelande fjällpipare och fjällripa, spelflygande lappsparvar och fjällabbar som drog runt.”

”Om polisen kommer så måste jag ha en story, så jag har övat in ett försvarstal. Sen var det bara att brassa”

– Om polisen kommer så måste jag ha en story, så jag har övat in ett försvarstal. Sen var det bara att brassa.

När han närmar sig bropuckeln på fastlands-sidan dyker det upp en mörk bil i backspegeln. Den lägger sig bakom, men kör inte om.

– Det här är skumt. På andra sidan och vid första parkeringsfickan vid brofästet slås blåljusen på.

Ut kliver uniformerade poliser. Niklas drar sitt inövade försvarstal. Det lyckas. Han kommer undan med en tillsägelse, för att han gjorde det på natten med starka lampor.

– Jag blev faktiskt aldrig nervös. Och jag var över! Han som förde befälet var super-

sympatisk. Han undrar hur många arter jag är uppe i. En vanlig dödlig ställer inte frågan på det sättet. Jag frågar om han själv är fågelskådare. ”Nej, men du är inte den enda som skådar på den här ön.” Sedan avslutade han: ”Lycka till och i framtiden: cykla inte på Ölandsbron igen.”

Det är inte heller första gången Niklas blivit stoppad av polisen. Som 14-åring, i oktober 1977, bodde han på Falsterbo fågelstation. Det hade setts dvärgbeckasin vid Klingavälsåns mynning, så Niklas hojar de sju milen dit. Men på hemväg blir det mörkt, så från Malmö cyklade han på motorvägen.

– Jag blev stoppad av polisen halvvägs. De

”Efter en välsmakande puttanesca och härlig kväll med Järfällaligan var det lite bella notte-feeling på väg till tältet i Segerstad, bara smäktande toner från två kockar saknades.”

Augustigryning i Falsterbo där Niklas vistades i en och en halv månad. "Det bjöds på många dagar med fantastiskt rovfågelsträck, björnbär i överflöd, finglass och en social tillvaro som slår det mesta. En vistelse som även bjöd på en modstulen vandring i dipparnas dysforiska dal."

"För att paxa en plats på första parkett är det bara att rulla ut sovsäcken. Fem timmar senare, klockan 02.50 den 6 augusti, dök de första skådarna upp vid vindskyddet på Kullen och efter 20 minuter var det fullsatt. Minnesvärd dag!"

var snälla och skjutsade både mig och cykeln till fågelstationen. Det visade sig att ena polisen bott i porten bredvid mig hemma i Jakobsberg. Världen är bra liten.

Norrut
Tillbaka till framtiden och Ölandsbrons fäste. När polisen åkt kan Niklas äntligen trampa norrut. Mil efter mil på landsvägar, omgiven

av vårens dofter och sånger. Från brofästet är det 23 mil till Västervik, där han får in praktejden på kvällen. Till Stockholm tar det flera dagar. Efter några dagars vila hemma hos mamma i början av juni packar Niklas om med en lättare tub, annat tält och frystorkade middagar. Via mindre sumpen i Täby prästsjö leder vägen honom in i Dalarna, där han blir överraskad av landskapet.

– En aha-upplevelse! Så mycket fågel och så skiftande! Rosenfinkar, busksångare, lappuggla och sen fjällfåglarna. Fin, böljande natur. Hit ska jag igen!

Vid Fulufjället får Niklas vad han beskriver som årets bästa fågelmöte.

– Höjden av lycka, det är att ha en lavskrika i handen. Tiden stannar och man är här och nu. Jag blir så glad!

Men glädjen och lyckan ska snart nötas ned. Att cykelkryssa i Norrland är ingen lek. Det är långt mellan fågelrika områden och mycket uppför och nedför. På väg mot Östersund blåser en ruskig motvind. Han längtar hem, en helt ny känsla. Ska han vika av mot kusten och hem?

– Då var det tufft. Men man ska inte ta något beslut på fastande mage. Jag käkade i Östersund, det var bistert som fasen, men sen klarnade det upp. När jag kom till Stekenjokk var det fantastiskt, så det var skönt att jag inte vek av tidigare.

Mentalt känns det nu för Niklas som en skön nedförsbacke hemåt via Umeå och söderut längs kusten. Men avslutningen av Norrlandsturnén är tuff.

– Då körde jag på, med inflammerade här-säckar i röven. Det gör ju förbannat ont. Man fick sköta häcken med desivon, barnpuder, bomullspads, sportslick och tejp.

Check på tereksnäppan, nära Umeå vitnackad svärta och dammsnäppa. Runt

ART
272

Kungsans ringnäsa satt den 4 juli och blev art nummer 272.

ART
284

Dokumentationsskott på Niklas egenupp-täckta större lira, givetvis ett totalt galet och helt osannolikt primärekoårskryss.

Sundsvall kommer nästa larm från Johan Mellquist. Pelikan i Gävle! Vid lunch efter-följande dag, 21 mil senare, får han in även den. Målet är nu Stockholm och ringnäbbade måsen.

– Jag hade tänkt tälta någonstans utanför Tierp. Men så stöter jag på skådare som jag träffade vid pelikanen. De erbjöd de mig att stanna hos dem. Man blir skitglad. Super-trevlig kväll!

Vidare mot Stockholm hamnar Niklas i förra årets kraftiga julistorm. Han får kryssa mellan nedfallna träd på cykelvägarna.

– Det passerar en del regnskurar och jag är så otroligt trött i huvudet. Det är obehagligt faktiskt. Är det kanske här äventyret är över? Benen är helt slut och det gör ont som fan i röven.

I det skicket rullar Niklas in i Kungsträd-gården, mitt i myllret med flanörer och shoppare. Han tänker att måsen säkert blåst till Baltikum och sure enough, ingen mäs. I stället möter han en gammal skådarvän han inte sett på evigheter som får honom att skina upp. Sedan tar han sig ut till Kaknästornet, sätter upp tältet och gör nästa morgon ett nytt försök.

– De där avvägningarna med cykel, man kan inte bara släppa den. Och det var ju så häftigt! Från det här myllret på kvällen och sen komma in vid fem-snåret på morgonen. Sol, blå himmel, inte en kotte. Bara en fågel-skådartej från Södermalm, några sogubbar

"Eftermiddagsspan utöver Hanöbukten med Stenshuvud i bakgrunden. Nattläger i fantas-tiska Friseboda naturreservat. September sjunger på sista versen och Öland väntar."

och jag. Det var som en urban naturupplevelse! Inga bilar, inget folk, bara tyst. Och så måsar. Så kom den ringnäbbade där, skitfint.

Ekoådelkryss på storlira!

På vägen hem hänger han in blåvingad årta i Frövisjön och går in i halvtidsvila med 273 arter i bagaget. Art efter art bockas av, men det blir alltmer uppenbart att Niklas Big Year inte bara är en räkna möten med fåglar och natur, utan också med människor.

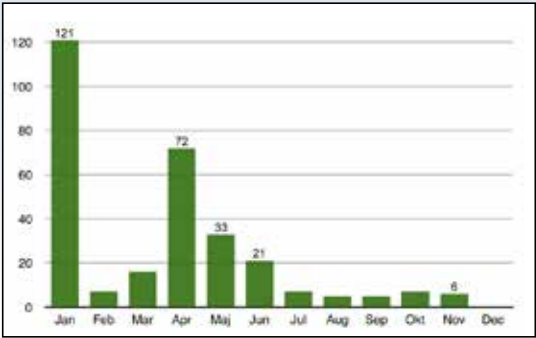
– Det var ju mer och mer som en road trip. Så många vänner jag har som jag träffar. Osannolika möten med människor. Då kan man bli lite filosofisk, vad var sannolikheten? Och att lära känna nya skådare!

Vilket var det mest oväntade?

– Jag hade hört talas om Petter Olsson från Lund. Han satte ju Sverigerekordet i cykel-skådning 2024 med 268 arter, bara i Skåne. Det är otroligt imponerande. Men jag har aldrig träffat honom. Så var jag i Lomma och letade pungmes. Jag hade blivit lite knäsvag för att jag inte fått i mig energi, jag hade lagt för mycket tid på fågel. Så jag köper en grillad kyckling och sätter mig på en parkbänk, som en annan lodis.

När Niklas sedan kliver upp på hojen och stannar vid ett rödljus ser han en annan cyklist, med kikare. När det blir grönt väntar han på andra sidan. Det visar sig vara Petter! – Jag kunde ha dragit en minut tidigare

"Det gör ju förbannat ont. Man fick sköta häcken med desivon, barnpuder, bomullspads, sportslick och tejp"

Niklas 300 arter fördelade månadsvis. Hela 110 arter noterades de tolv första dagarna i januari. Inför halvtidsvilan per 5 juli stod antalet årsarter på 273.

”Att hitta en härlig plats att slå nattläger på är alltid ett spännande nöje”, enligt Niklas. Här i en gammal granplantering halvvägs till Halmstad i november.

”Så står man där plötsligt på 299. Det vore ju piss om man föll på målsnöret. När man är så där nära, då vill man köra”

eller senare från parkbänken, då hade vi missat varandra. Och då är frågan: hur många osannolika möten är det egentligen man missar?

Den mest osannolika fågeln?

– Större liran, utan tvekan. En art alla drömmer om, inklusive jag själv. Men en sak är att drömma, en annan att förvänta sig att få se en.

När Niklas cyklar ut mot Kullaberg den 16 september har han några dagar av otur bakom sig, med tre missade arter i Falsterbo. Plötsligt är den bara där och Niklas har sinnesnärvaron att filma den.

– Så det var en skön revansch. Just de där sekunderna innan polletten trillar ner, innan jag fattar vad jag ser. Så att få upptäcka den själv, det slår det mesta. Ett tungt ekoädelkryss!

Att Niklas ska nå 300 är förstås ett mål, men inget givet. Kommer han klara det?

– Det var lite jojo, upp och ner. Det såg bra ut från början och jag tänkte att om man är ute tillräckligt så löser sig det.

Upploppet

På hösten går det trögare. En och en halv månad i Falsterbo ger inte särskilt många nya arter. Han är på fel ställe för svart stork och amerikansk sjöorre. Aftonfalk missar han hela

tre gånger. Men så ror han över till Öland igen.

– Hur snabbt det kan växla! Sju nya på sex dagar i rad och då vände det. Så fick jag en till och då var jag uppe på 294 helt plötsligt.

Niklas hinner sen till den bleka tornseglaren i Halmstad med en timmes marginal, bockar av ringanden i Hullsjön, får in större turturduva, svartnäbbad islom och alkekung.

– Så står man där plötsligt på 299. Det vore ju piss om man föll på målsnöret. När man är så där nära, då vill man köra. Jag visste ju att den sibiriska knölsvärta var på plats där i Laholmsbukten. Men det måste vara rätt väderläge och blankt hav, annars är det stort omöjligt.

När det äntligen ser lugnt ut och Niklas vaknar på morgonen i Mellbystrand har prognosen ändrats.

– Jag hade en timme på mig bara, sen skulle det blåsa upp. Det var bara att börja jobba. Och så hittar jag den nästan på en gång, på knölen! Det var lätt att se mot ett lugnt och grått hav.

Årskryssveteranen Ragnar Gustafsson är i närheten och får nys om nyheten.

– Han skulle hem till Öland men kom förbi med kaffe och gratulerade!

Niklas har klarat av det ingen annan tidigare gjort, 300 arter på ett år, på cykel,

dessutom trots ett antal luckor som vitrygg, pärluggla, lundsångare och ortolansparv.

– En så fantastiskt euforisk känsla, äntligen, fan vad skönt! Samtidigt som luften bara går ur en. Man blir tom.

Skulle du rekommendera någon annan att göra det här?

– Ja absolut! Har man möjlighet är det bara att köra! Varför inte göra ett lokalt Big Year? Ett ypperligt sätt att upptäcka naturen i sin kommun eller sitt län, som man kan krydda med längre utflykter och övernattning. Jag har ingen familj, låga omkostnader och kommande pension så det är lätt för mig, alla har inte den möjligheten. Sen är det en klar fördel att ha en skön cykel och hyfsat bra kondis även om man cyklar sig i form.

Finns det något du ångrar?

– Jag kommer aldrig ångra detta. Och att det gick så bra! Inga större missöden liksom. Sveda och värk i baken och en inflammerad axel i början av året. Det får man räkna med. – Men jo, jag ångrar är att jag inte satte på ett ytterdäck jag faktiskt hade köpt. Jag hade redan packat och orkade inte byta. Man är så idiotisk ibland. Då fick jag förstås pyspunka och fick köpa ett skitdäck i Limhamn som jag knappt fick på.

– Mitt största feldrag var svartvingad glada,

Johan Mellquist fungerade som dedikerad larmcentral åt Niklas. Samt stod för välbehövlig pep, som här i samband med blekseglare i Halland.

En endorfinkickad och lättad Niklas! Årsarten nummer 300, i form av en sibirisk knölsvärta vid Mellbystrand den 17 november, är inhängd en timme tidigare. Den magiska gränsen är nådd!

en fågel jag drömt om. Andra morgonen när jag hade kommit ner till Falsterbo var jag så sugen på fika på Annas bageri i Höllviken. Jag tältade i närheten och tänkte att jag drar dit först och sen till Nabben. Då larmas svartvingad glada ut vid Nabben. Och jag sitter på Annas bageri. En amatörmässig prioritering. Hur fan tänkte jag där, gofika på morgonen?!

Vad ska du göra nu?

– Det hänger lite på ekonomin. Jag jobbar extra i hemtjänsten, så jag klarar mig tills jag går i pension i början av 2027. Men det är skönt att ha ett mellanår. Var sak har sin tid och jag känner fortfarande inte riktigt att jag landat än. Och jag vet inte om jag verkligen vill landa heller. Måste jag ha en bostad? Jag kanske ska vara ute och cykla?

Vad tar du med dig från ditt Big Year?

Förut tänkte jag ”vad är det för fel på människor?”. Jag var desillusionerad. Men under

förra året kände jag att alla har något gott i sig och vill hjälpa till om de kan. Jag tror det är den upplevelsen som kommer bestå.

Gå in på Niklas hemsida, www.green-bigyear.se, där finns allt från året inklusive finfikatips och en komplett artlista. ✕

Siffror ur Niklas rekordår

- Antal obsade fågelarter: 300
- Antal obsade däggdjursarter: 20
- Antal besökta landskap: 22
- Antal cyklade mil: 1761
- Antal vandrade km: 223
- Antal km i roddbåt: 13
- Antal dagar på cykeln: 278
- Nätter i tält/vindskydd: 106/24
- Nätter under bar himmel: 27
- Finglass/Gelato: 56/23
- Punktering: 4
- Fästing: 18